วารสารวิจยวิชาการ The Journal of Research and Academic

ปีที่ 9 ฉบับที่ 6 (พฤศจิกายน-ธันวาคม 2569) Vol. 9 No. 6 (November-December 2026)

ISSN: 2672-9962 (online)

วัตถุประสงค์

เพื่อตีพิมพ์และเผยแพร่บทความวิจัย บทความวิชาการและบทวิจารณ์หนังสือที่เป็นภาษาไทยและมีข้อค้นพบ ข้อเสนอแนะ รวมถึงความคิดริเริ่มที่มีผลกระทบต่อชุมชน สังคม และประเทศชาติในวงกว้าง อีกทั้งยังมุ่งหมายที่จะเป็นเวทีในการนำเสนอผลงานทางวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ทางสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์และสาขาต่าง ๆ และสนับสนุนการศึกษา การสอน โดยเน้นสาขาวิชาพระพุทธศาสนา การบริหารการศึกษา รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ การจัดการชุมชน รวมถึงสหวิทยาการอื่น ๆ

กำหนดการเผยแพร่ ปีละ 6 ฉบับ ฉบับที่ 1 มกราคม-กุมภาพันธ์ ฉบับที่ 2 มีนาคม-เมษายน ฉบับที่ 3 พฤษภาคม-มิถุนายน ฉบับที่ 4 กรกฎาคม-สิงหาคม ฉบับที่ 5 กันยายน-ตุลาคม และฉบับที่ 6 พฤศจิกายน-ธันวาคม

คณะกรรมการที่ปรึกษาวารสารวิจยวิชาการ

พระพรหมบัณฑิต, ศาสตราจารย์ ดร.
พระพรหมวัชรธีราจารย์, ศาสตราจารย์ ดร.
พระปัญญาวัชรบัณฑิต, รองศาสตราจารย์ ดร.
ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.กาญจนา เงารังษี
พระสุธีรัตนบัณฑิต, รศ.ดร.
รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุยะพรหม

บรรณาธิการ รองศาสตราจารย์ ดร.อัครเดช พรหมกัลป์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กองบรรณาธิการ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระศรีสมโพธิ, ดร.
รองศาสตราจารย์ สยาม ดำปรีดา
ดร.ภาราดร แก้วบุตรดี

หน่วยงานภายนอก

ศาสตราจารย์ ดร.วัชระ งามจิตรเจริญ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
พระเมธาวินัยรส, รองศาสตราจารย์ ดร. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
รองศาสตราจารย์ ดร.โกนิฏฐ์ ศรีทอง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
รองศาสตราจารย์ ดร.ชนินทร์ วสีนนท์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
รองศาสตราจารย์ ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
รองศาสตราจารย์ ดร.ธนัญชัย บุญหนัก มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคณาภูมิ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เบญจมาศ สุขสถิตย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษกร วัฒนบุตร มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมปอง สุวรรณภูมา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย สุขตาม มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิมลมาศ ปฐมวณิชกุล นักวิชาการอิสระ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเวศน์ มหารัตน์สกุล มหาวิทยาลัยปทุมธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัตติยา เหนืออำนาจ มหาวิทยาลัยนครพนม
ดร.จรูญศักดิ์ สุนทรเดชา บริษัท เอเชีย คอนเน็คท์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด

ฝ่ายจัดการวารสาร

ดร.ดิเรก ด้วงลอย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
นางสาวสุนิสา แก้วนิ่ม มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
นางสาวอรอุมา ซ่อนกลิ่น มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

สำนักงาน หลักสูตรบัณฑิตศึกษา วิทยาเขตนครสวรรค์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เลขที่ 999 หมู่ 6 ตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ 60000 โทรศัพท์ 062-3434768
E-mail: journal.jra@gmail.com
https:// https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jra/index

คณะกรรมการกลั่นกรองบทความวารสารวิจัยวิชาการ (Peer Review)

ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

1.	พระราชรัตนเวที, ผศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
2.	พระสุธีรัตนบัณฑิต, รศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
3.	พระศรีสมโพธิ, ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
4.	พระครูนิวิฐศีลขันธ์, ผศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
5.	พระเมธีวชิรบัณฑิต, ศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
6.	พระปัญญาวัชรบัณฑิต, รศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
7.	พระครูสังฆรักษ์จักรกฤษ ภูริปญฺโญ, ผศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
8.	พระครูสุธีธรรมบัณฑิต, ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
9.	ศ.ดร.บุญทัน ดอกไธสง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
10.	ศ.ดร.จำนงค์ อดิวัฒนสิทธิ์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
11.	รศ.ดร.สุรพล สุยะพรหม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
12.	รศ.ดร.พิสมัย รบชนะชัย พูลสุข	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
13.	รศ.ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
14.	รศ.ดร.สมาน งามสนิท	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
15.	รศ.ดร.ธงชัย สิงอุดม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
16.	รศ.ดร.วรกฤต เถื่อนช้าง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
17.	รศ.ดร.วัชรินทร์ ชาญศิลป์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
18.	รศ.ดร.ภัทรพล ใจเย็น	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
19.	รศ.ดร.ณัทธีร์ ศรีดี	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
20.	รศ.ดร.ปัญญา คล้ายเดช	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
21.	รศ.ดร.ธานี เกสทอง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
22.	ผศ.ดร.สมคิด พุ่มทุเรียน	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
23.	ผศ.ดร.อานนท์ เมธีวรฉัตร	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
25.	ผศ.ดร.ผดุง วรรณทอง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
26.	ผศ.ดร.ขันทอง วัฒนประดิษฐ์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
27.	ผศ.ศศิกิจจ์ อ่ำจุ้ย	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
28.	ผศ.ดร.สมบัติ นามบุรี	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
29.	ผศ.ดร.อุทัย สติมั่น	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
30.	ดร.ภาราดร แก้วบุตรดี	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

1.	พระเมธาวินัยรส, รศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
2.	ศ.ดร.วัชระ งามจิตรเจริญ	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
3.	ศ. (พิเศษ) ดร.กาญจนา เงารังษี	ผู้ทรงคุณวุฒิสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
4.	รศ.ดร.กุหลาบ รัตนสัจธรรม	มหาวิทยาลัยบูรพา
5.	รศ.ดร.สุวิญ รักสัตย์	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
6.	รศ.ดร.สุชาติ แสงทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
7.	รศ.ดร.เนติรัฐ วีระนาคินทร์	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
8.	รศ.ดร.อุทัยวรรณ ภู่เทศ	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
9.	รศ.ดร.ธนัญชัย บุญหนัก	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
10.	รศ.ดร.ชนินทร์ วสีนนท์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
11.	รศ.ดร.ช่วงโชติ พันธุเวช	นักวิชาการอิสระ
12.	รศ.ดร.พฤทธ์สรรค์ สุทธิไชยเมธี	มหาวิทยาลัยพิษณุโลก
13.	รศ.ดร.สุรีย์พงศ์ โพธิ์ทองสุนันท์	มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
14.	รศ.ดร.ศศิธร วชิรปัญญาพงศ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
15.	รศ.ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
16.	รศ.ดร.โชติ บดีรัฐ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
17.	รศ.ดร.รัตนะ ปัญญาภา	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
18.	รศ.ดร.พรรณอร วันทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
19.	รศ.ดร.วุฒินันท์ กันทะเตียน	มหาวิทยาลัยมหิดล
20.	รศ.ดร.ธนัญชัย บุญหนัก	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
21.	รศ.ดร.สาธร ทรัพย์รวงทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
22.	รศ.ดร.โกนิษฐ์ ศรีทอง	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
23.	รศ.ดร.บุษกร วัฒนบุตร	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
24.	ผศ. ว่าที่ร้อยตรี ดร.โสภณ ลาวรรณ	มหาวิทยาลัยนเรศวร
25.	ผศ.ดร.ยุวดี วิทยพันธ์	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
26.	ผศ.ดร.นันทนา อุ่นเจริญ	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
27.	ผศ.ดร.สัญญา เคณาภูมิ	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
28.	ผศ.ดร.สมปอง สุวรรณภูมา	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
29.	ผศ.ดร.วิมลมาศ ปฐมวณิชกุล	นักวิชาการอิสระ
30.	ผศ.ดร.ภูริวัฒน์ คัมภีรภาพพัฒน์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
31.	ผศ.ดร.กิตติพงษ์ โสภณธรรมภาณ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
32.	ผศ.ดร.ศิริวรรณ กมลสุขสถิตย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
33.	ผศ.ดร.ธีรพจน์ แนบเนียน	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
34.	ผศ.ดร.วันชัย สุขตาม	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
35.	ผศ.ดร.ประภัสสร วรรณสถิตย์	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
36.	ผศ.ดร.เบญจมาศ สุขสถิตย์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
37.	ผศ.ดร.กฤษณะ ดาราเรือง	มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา
38.	ผศ.ดร.วงธรรม สรณะ	มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
39.	ผศ.ดร.จันทรัศม์ ภูติอริยวัฒน์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

40.	ผศ.ดร.สิบเอก ดร.เศรษฐวัสภ์ พรหมสิทธิ์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
41.	ผศ.ดร.มยุรี รัตนเสริมพงศ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
42.	ผศ.ดร.ประเวศน์ มหารัตน์สกุล	มหาวิทยาลัยปทุมธานี
43.	ผศ.ดร.ปาริชาติ สายจันดี	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
44.	ผศ.ดร.ธีรวัฒน์ แสนคำ	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
45.	ผศ.ดร.ประทีป พืชทองหลาง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
46.	ผศ.ดร.อรอนงค์ สรรเสริญ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
47.	ผศ.ดร.รัตติยา เหนืออำนาจ	มหาวิทยาลัยนครพนม
45.	ดร.อัครนันท์ อริยศรีพงษ์	นักวิชาการอิสระ
46.	ดร.จินตนาภา โสภณ	ผู้ทรงคุณวุฒิสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
47.	ดร.ชนิกา แสงทองดี	นักวิชาการอิสระ
48.	ดร.พิสิษฐ์ จอมบุญเรือง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
49.	ดร.จรูญศักดิ์ สุนทรเดชา	บริษัท เอเชีย คอนเน็คท์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด
50.	ดร.สมนึก หงษ์ยิ้ม	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุทัยธานี
51.	ดร.วรพล ชินเพชร	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
52.	พันเอก ดร.สาธิต ทิพย์มณี	กรมแพทย์ทหารบก
53.	ดร.ปัญม์ณิสาธ์ องค์ปรัชญากุล	มหาวิทยาลัยเกริก
54.	ดร.วิไลวรรณ เทียนประนมกร	โรงเรียนแย้มจาดวิชชานุสรณ์
55.	ดร.พิเชษฐ์ วันทอง	รองเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
55.	ดร.สุรชัย พุดชู	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
56.	ดร.จาตุรงค์ สุทาวัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
54.	พระมหาจักรพล อาจารรสุโภ, ดร.	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
55.	นางสาวโอปอล์ รังสิมันตุชาติ	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
56.	นายปัญญา พรหมบุตร	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครสวรรค์
57.	นายสราวุธ แสงอรุณ	บริษัท กรุงศรี นิมเบิล จำกัด
58.	อาจารย์รตา อนุตตรังกูร	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
59.	อาจารย์นันทิยา สัตยวาที	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
60.	อาจารย์ธีรพงศ์ พรหมวิชัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาต่างประเทศ

1.	ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.กาญจนา เงารังษี	ผู้ทรงคุณวุฒิสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
2.	รศ.ดร.สุรีย์พงศ์ โพธิ์ทองสุนันท์	มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
3.	รศ.ดร.สมาน งามสนิท	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
4.	รศ. สยาม ดำปรีดา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
5.	ผศ.ดร.สุดากาญจน์ ปัทมดิเลก	สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

บทบรรณาธิการ



วารสารวิจัยวิชาการ วิทยาเขตนครสวรรค์ มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยผู้นิพนธ์จะนำเสนอบทความให้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) พิจารณากลั่นกรองเพื่อความสมบูรณ์ของบทความก่อนการตีพิมพ์ให้เกิดคุณภาพสูงสุด ทั้งนี้เพราะบทความวิชาการที่อยู่ในวารสารฯ นั้นต่างก็มีข้อค้นพบ ข้อเสนอแนะที่จะกลายเป็นนวัตกรรม รวมถึงอาจจะส่งผลกระทบ (Impact) ต่อชุมชน สังคมและประเทศชาติ โดยในฉบับนี้ประกอบด้วย บทความวิจัย 21 บท และบทความวิชาการ 4 บท ซึ่งทางกองบรรณาธิการได้มีการคัดเลือกมานำเสนอเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทเชิงสถานการณ์ดังนี้

พระปลัดตนุภัทร จินฺตามโย (รุ่งเรืองดี), ชวาล ศิริวัฒน์, สุวัฒสัน รักขันโท บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนาสมรรถนะครูสังคมศึกษา ด้วยระบบการเรียนอย่างกระฉับกระเฉงตามหลักพุทธวิธี ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุทัยธานี ชัยนาท” พบว่า 1) องค์ความรู้ประกอบด้วยสมรรถนะหลัก 5 ด้าน สมรรถนะประจำสายงาน 6 ด้าน การเรียนรู้อย่างกระฉับกระเฉง และหลักพุทธวิธีการสอน 4 ประการ บูรณาการกับ CIPOF Model 2) ครูต้องการระบบการสอนที่เน้นผู้เรียนมีส่วนร่วม โดยร้อยละ 100.00 พบปัญหาความเหมาะสมของเนื้อหากับเวลาเรียนและต้องการนวัตกรรมการสอน ร้อยละ 80.00 รายงานปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและร้อยละ 70.00 เห็นว่าสื่อการสอนไม่เพียงพอ 3) ระบบการสอนที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ได้แก่ การวิเคราะห์บริบท ปัจจัยนำเข้า การเตรียมความพร้อม การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การประเมินผล การสรุปผล ผลผลิต และการปรับปรุงระบบ โดยมีกระบวนการสอน 5 ขั้นตอน ผลการประเมินความเหมาะสมของร่างต้นแบบระบบการสอนโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน พบว่า ส่วนประกอบหลักของระบบการสอนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และองค์ประกอบด้านกระบวนการมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และ4) ผลการทดลองใช้ระบบการสอนพบว่า การทดสอบเบื้องต้นมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.66, 0.68 และ 0.71 ตามลำดับ ส่วนการทดลองใช้จริงมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.72 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติ (t = 34.427, p < .001) ความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับมาก และผลการประเมินรับรองระบบการสอนโดยผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในระดับมาก

พระปัญญาวัชรบัณฑิต, วุฒินันท์ กันทะเตียน, อารยา ทองโชติ บทความวิจัยเรื่อง “การออกแบบสถาบันพระพุทธศาสนาในฐานะสถาบันทางสังคมเชิงพุทธบูรณาการ” พบว่า องค์ความรู้ทั้งสองสายมิได้ขัดแย้งกัน หากแต่เสริมเติมเต็มกันได้อย่างเป็นระบบ มิติเชิงโครงสร้างชี้ว่าความยั่งยืนของสถาบันขึ้นอยู่กับระบบและกฎเกณฑ์ที่ไม่ผูกติดกับตัวบุคคล สอดคล้องกับหลักการทำให้บารมีกลายเป็นกิจวัตร (Routinization of Charisma) ของเวเบอร์ และการที่พระพุทธองค์ทรงมอบพระธรรมวินัยไว้เป็นศาสดาแทนพระองค์ มิติเชิงจริยธรรมชี้ว่าไตรสิกขาเป็นกลไกเชื่อมโยงจริยธรรมระดับปัจเจกเข้ากับระดับองค์กร สอดคล้องกับแนวคิดจริยธรรมทางศาสนาของเวเบอร์ที่ขับเคลื่อนโครงสร้างสังคม มิติเชิงพิธีกรรมชี้ว่าพิธีกรรมทางพระพุทธศาสนาทำหน้าที่ผนึกจิตสำนึกร่วม สอดคล้องกับแนวคิด "ความปีติยินดีร่วมกัน" (Collective Effervescence) ของเดอร์ไคม์ งานวิจัยนี้ได้องค์ความรู้ใหม่ซึ่งเรียกว่า "โมเดล 5 เสาหลักแห่งสถาบันพระพุทธศาสนาเชิงพุทธบูรณาการ" ประกอบด้วย 1) พระธรรมวินัยเป็นศาสดาและกรอบโครงสร้าง 2) ระบบตรวจสอบถ่วงดุลและการบริหารบุคลากร 3) จริยธรรมเชิงบูรณาการ 4) พิธีกรรมในฐานะเครื่องมือจิตวิญญาณสังคม และสื่อสาร และ 5) วัด ชุมชน และรัฐในโลกดิจิทัล ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นบรรทัดฐานเชิงนโยบายสำหรับองค์กรปกครองคณะสงฆ์ในการธำรงแก่นธรรมควบคู่กับการสร้างความโปร่งใสในสังคมไทยร่วมสมัย

ณฐยา ราชสมบัติ, พระครูศรีสุธรรมนิวิฐ, วรกฤต เถื่อนช้าง บทความวิจัยเรื่อง “ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการศึกษาบุตรผู้ค้าข้างทางในพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์ ตามหลักทุติยปาปณิกสูตร” พบว่า 1) นโยบายเรียนฟรี 15 ปี ยังไม่เพียงพอต่อต้นทุนแฝงทางการศึกษา กล่าวคือ เงินอุดหนุนค่าเครื่องแบบและค่าอุปกรณ์การเรียนต่ำกว่าค่าใช้จ่ายจริง ขณะที่ค่าเดินทางไม่อยู่ในเงินอุดหนุน ก่อให้เกิดภาระค่าใช้จ่ายส่วนเกินประมาณ 10,000 บาทต่อปีการศึกษา ส่งผลกระทบโดยตรงต่อครอบครัวผู้ค้าข้างทางที่มีรายได้ไม่แน่นอน 2) เมื่อวิเคราะห์ในมิติเศรษฐศาสตร์การศึกษาพบข้อจำกัดในระดับครัวเรือน 5 ประการ ได้แก่ (1) ความผันผวนของรายได้ครอบครัว (2) ค่าเสียโอกาสของครัวเรือนจากการสูญเสียแรงงานเด็ก (3) อาชีพของบิดามารดาที่ขาดสวัสดิการรองรับ (4) ข้อจำกัดด้านขนาดครัวเรือน และ (5) การย้ายถิ่นฐานบ่อยครั้ง นอกจากนี้ยังพบปัญหาโครงสร้างในระดับระบบ ได้แก่ ความเหลื่อมล้ำของการจัดสรรงบประมาณ ภาระงานธุรการที่ซ้ำซ้อนของครู และหลักสูตรที่ไม่สอดคล้องกับตลาดแรงงาน และ 3) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายตามหลักทุติยปาปณิก

สูตร ได้แก่ (1) จักขุมา รัฐพึงมีวิสัยทัศน์ในการออกแบบระบบการศึกษาที่ยืดหยุ่น เช่น ระบบธนาคารหน่วยกิต (2) วิธูโร รัฐพึงใช้ความเชี่ยวชาญในการปรับหลักสูตรสู่ทักษะอาชีพ และบูรณาการฐานข้อมูลกลางเพื่อลดภาระงานของครู และ (3) นิสสยสัมปันโน รัฐพึงสร้างกลไกความร่วมมือระดับจังหวัดระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน ภาครัฐ และภาคเอกชน เพื่อเป็นตาข่ายรองรับทางสังคมและป้องกันมิให้เด็กหลุดออกจากระบบการศึกษา

กชภัทร์ สงวนเครือ, สุรินทร์ นำนาผล บทความวิจัยเรื่อง “บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการพัฒนาสื่อการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุก ด้านพระพุทธศาสนาผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัลในโรงเรียนพระสอนศีลธรรม จังหวัดร้อยเอ็ด” พบว่า 11) บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการพัฒนาสื่อการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุกด้านพระพุทธศาสนา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และบทบาทด้านการออกแบบและพัฒนาสื่อการสอน ด้านการใช้เทคโนโลยีและแพลตฟอร์มออนไลน์ ด้านความเหมาะสมของเนื้อหาและรูปแบบของสื่อ มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาทักษะการสอนพระพุทธศาสนา อย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ 0.01 2) การพัฒนาสื่อการสอน โดยการออกแบบและพัฒนาสื่อการสอน จะช่วยยกระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เกิดทักษะ ความเข้าใจ และคุณธรรม จริยธรรมในชีวิตประจำวัน อันจะนำไปสู่การสร้างพลเมืองที่มีคุณภาพทั้งทางโลกและทางธรรมในอนาคต และ3) ผลกระทบจากการใช้สื่อการสอน ได้แก่ การออกแบบและพัฒนาสื่อการสอนเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้และการสร้างสรรค์สื่อที่หลากหลาย

ชนากานต์ สิงห์เรือง, ธานี เกสทอง, วรกฤต เถื่อนช้าง บทความวิจัยเรื่อง “รูปแบบการบริหารจัดการห้องสมุดตามหลักสังคหวัตถุธรรมของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ภาคเหนือตอนล่าง” พบว่า 1) สภาพการบริหารจัดการห้องสมุดของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.41, S.D. = 0.42) 2) รูปแบบการบริหารจัดการห้องสมุดตามหลักสังคหวัตถุธรรมที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ (1) ส่วนนำ ประกอบด้วย แนวคิด หลักการ และวัตถุประสงค์ของรูปแบบ (2) ส่วนเนื้อหาและแนวทางการดำเนินงาน ประกอบด้วยการบริหารจัดการห้องสมุด 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดการองค์การ ด้านบุคลากร ด้านทรัพยากรสารสนเทศและเทคโนโลยี ด้านการให้บริการ และด้านการประเมินผลและพัฒนา โดยบูรณาการหลักสังคหวัตถุธรรม 4 ประการ ได้แก่ ทาน การให้และแบ่งปันความรู้และทรัพยากร ปิยวาจา การสื่อสารด้วยถ้อยคำสุภาพและสร้างสรรค์ อัตถจริยา การปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมและผู้ใช้บริการ และสมานัตตตา การปฏิบัติต่อบุคลากรและผู้ใช้บริการอย่างเสมอภาคและสม่ำเสมอ และ (3) ส่วนเงื่อนไขความสำเร็จ มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของผู้บริหารและบุคลากรในการนำหลักสังคหวัตถุธรรมไปประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการห้องสมุดอย่างเป็นรูปธรรม

และ 3) ผลการประเมินรูปแบบ พบว่า ด้านความถูกต้อง ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน

ชาญณรงค์ ส่งแสงรัตน์, บุญเลิศ วีระพรกานต์, ธีระพงษ์ สมเขาใหญ่ บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในสำหรับศตวรรษที่ 21 ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3” พบว่า 1) สภาพปัจจุบันโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{\mathbf{X}}$ = 2.57) สภาพที่คาดหวังอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{\mathbf{X}}$ = 4.93) ด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การปฏิบัติการนิเทศ ($PNI_{modified}$ = 0.960) 2) รูปแบบประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ วิธีการดำเนินงาน การประเมินรูปแบบ และเงื่อนไขความสำเร็จ โดยมีหลักสังคหวัตถุ 4 เป็นหลักการสำคัญ วิธีการดำเนินงานมี 4 ขั้นตอน คือ การศึกษาสภาพปัญหา การวางแผน การปฏิบัติการนิเทศ และการประเมินผล รูปแบบมีความถูกต้อง ($\overline{\mathbf{X}}$ = 4.92) และความเหมาะสม ($\overline{\mathbf{X}}$ = 4.97) อยู่ในระดับมากที่สุด 3) ครูผู้รับการนิเทศมีความพึงพอใจต่อรูปแบบโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และ 4) ผลการประเมินรูปแบบโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{\mathbf{X}}$ = 4.61) โดยด้านความเป็นไปได้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\overline{\mathbf{X}}$ = 4.70) แสดงว่ารูปแบบสามารถนำไปใช้พัฒนาการนิเทศภายในของสถานศึกษาขนาดเล็กได้

วรชพร เทศเขียว, วรกฤต เถื่อนช้าง, ทนง ทศไกร บทความวิจัยเรื่อง “รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำตามหลักทุติยปาปณิกสูตรของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท” พบว่า 1) สภาพภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็กโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านการยอมรับนับถือมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านการเข้าสังคม และด้านการประสานงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2) รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำที่สร้างขึ้นประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ ความคิดริเริ่ม การรู้จักปรับปรุงแก้ไข การยอมรับนับถือ การให้ความช่วยเหลือ การโน้มน้าวจิตใจ การประสานงาน และการเข้าสังคม โดยบูรณาการเข้ากับหลักทุติยปาปณิกสูตร ได้แก่ จักขุมา วิธุโร และนิสสยสัมปันโน และ 3) ผลการประเมินรูปแบบพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ทั้งด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ และความเป็นประโยชน์

เกศกนกกรณ์ ไทยณดาขันธ์อิน, อัจจิมา ศุภจริยาวัตร บทความวิจัยเรื่อง “การจัดการเชิงยุทธศาสตร์ในการสร้างมหาวิทยาลัยสีเขียว ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มภาคเหนือตอนล่าง” พบว่า 1) มีการจัดการเชิงยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยสีเขียวที่สอดคล้องกับกรอบแนวคิด 7’s ของ McKinsey มีความสำคัญและจำเป็นสำหรับองค์กรที่จะประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน 2) มีการ

จัดการมหาวิทยาลัยสีเขียวที่สอดคล้องกับเกณฑ์ UI GreenMetric อย่างเป็นรูปธรรมและมีการบูรณาการด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม 3) มีการจัดการมหาวิทยาลัยสีเขียวที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) อย่างเป็นรูปธรรมและมีการบูรณาการด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม และ 4) การนำเสนอแนวทางการจัดการเชิงยุทธศาสตร์ในการสร้างมหาวิทยาลัยสีเขียวของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง ได้แก่ส่วนที่ 1 แผนยุทธศาสตร์ในการสร้างมหาวิทยาลัยสีเขียวของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง เป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวที่เป็นเลิศ บ่มเพาะวัฒนธรรมสีเขียวเพื่อท้องถิ่นและสังคมที่ยั่งยืน และส่วนที่ 2 แนวทางการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่างในการสร้างมหาวิทยาลัยสีเขียว เพื่อบ่มเพาะวัฒนธรรมสีเขียวสู่มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง ด้วย SEED Green Model 4 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 การปลุกจิตสำนึก (Sparking) ระยะที่ 2 เสริมสมรรถนะ (Enabling) ระยะที่ 3 เร่งการเปลี่ยนแปลง (Energizing) และระยะที่ 4 สู่การเป็นอัตลักษณ์สีเขียว (Deepening) ทำให้เป็นอัตลักษณ์วัฒนธรรมสีเขียวของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง

พรรณอร วันทอง, พิเชฐร์ วันทอง บทความวิจัยเรื่อง “การจัดบริการสาธารณะของเทศบาลนครนครสวรรค์ อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์” พบว่า 1) ระดับการจัดบริการสาธารณะของเทศบาลนครนครสวรรค์ อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ ภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.88, S.D. = .50) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการจัดบริการที่ตรงเวลา ($\overline{X}$ = 3.91, S.D. = .53) รองลงมา คือ ด้านการจัดบริการอย่างต่อเนื่อง ($\overline{X}$ = 3.89, S.D. = .57) ด้านการจัดบริการอย่างเพียงพอ ($\overline{X}$ = 3.88, S.D. = .56) และด้านการจัดบริการอย่างก้าวหน้า ($\overline{X}$ = 3.86, S.D. = .65) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการจัดบริการอย่างเสมอภาค ($\overline{X}$ = 3.85, S.D. = .62) และ 2) แนวทางการจัดบริการสาธารณะของเทศบาลนครนครสวรรค์ อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ ควรดำเนินการดังนี้ (1) ด้านการจัดบริการอย่างเสมอภาค ควรให้ความสำคัญกับการจัดบริการสาธารณะกับประชาชนทุกกลุ่มโดยเจ้าหน้าที่จะต้องไม่เลือกปฏิบัติ (2) ด้านการจัดบริการที่ตรงเวลา ควรกำหนดระยะเวลาการให้บริการแต่ละประเภทอย่างชัดเจนโดยไม่ปล่อยให้ประชาชนต้องรอนาน (3) ด้านการจัดบริการอย่างเพียงพอ ควรให้ความสำคัญกับการสำรวจความต้องการของประชาชนเพื่อนำมาใช้วางแผนการบริการสาธารณะ (4) ด้านการจัดบริการอย่างต่อเนื่อง ควรจัดทำแผนบริหารความต่อเนื่องในการจัดบริการสาธารณะ และ (5) ด้านการจัดบริการอย่างก้าวหน้า พบว่า ควรมุ่งพัฒนาการจัดบริการสาธารณะโดยนำเทคโนโลยีดิจิทัล และนวัตกรรมเข้ามาใช้ในการให้บริการ

กรกฎ จำเนียร, เมธาวี จำเนียร, ทองพูล มุขรักษ์, ตมิสา ทิพยะ บทความวิจัยเรื่อง “การสร้างสรรค์คุณค่าใหม่และแนวทางการอนุรักษ์สืบสานประเพณีนาฏยบูชาแห่ผ้าห่มเจดีย์ ชุมชนคลองแดน จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดสงขลา” พบว่า 1) ประเพณีนาฏยบูชา แห่ผ้าห่มเจดีย์ เกิดขึ้นเมื่อปี 2566 หลังจากการสมโภชเจดีย์พระพุทธรูปทองคำหรือพระทองคลองแดน 1 ปี จากนั้นด้วยพลังความศรัทธาของชาวบ้านจึงได้จัดกิจกรรมมาจนถึงปัจจุบัน 2) ชุมชนได้สร้างสรรค์ประเพณีนาฏยบูชา แห่ผ้าห่มเจดีย์ โดยการจัดกิจกรรมในวันมาฆบูชา ช่วงเช้ามีการสมโภชผ้าที่ใช้แห่ ช่วงบ่ายมีการแห่ผ้าห่มเจดีย์ซึ่งได้รับแนวคิดมาจากการแห่ผ้าขึ้นธาตุของวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช ช่วงบ่ายมีการรำถวายพระพุทธรูปทองคำหรือนาฏยบูชา และการถวายเครื่องแขวนบูชา ช่วงค่ำมีการจุดตะคันดินและเวียนเทียน และ 3) ชุมชนได้ร่วมอนุรักษ์และสืบสานประเพณีนี้จากความศรัทธา โดยจะมาร่วมอย่างต่อเนื่องทุกปี และมีการปลูกฝังให้เยาวชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมโดยเฉพาะในกิจกรรมแห่ผ้าห่มเจดีย์และการรำถวายพระพุทธรูปทองคำหรือนาฏยบูชา อย่างไรก็ตาม ควรมีการสื่อสารให้คนในชุมชนและเยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมและจัดทำสื่อออนไลน์ให้เข้าถึงนักท่องเที่ยวร่วมด้วย

พิชามญชุ์ ศรีไตรรัตน์, สิริสวัสช์ ทองก้านเหลือง, จิรศักดิ์ แซ่โค้ว บทความวิจัยเรื่อง “รูปแบบการพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการตามแนวคิดความฉลาดทางดิจิทัลของโรงเรียนในสังกัดส านักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร” พบว่า 1) สภาพปัจจุบันของรูปแบบโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.12) และสภาพที่คาดหวังโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.47) โดยมีความแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ผลการพัฒนารูปแบบการพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการ ตามแนวคิดความฉลาดทางดิจิทัล พบว่า รูปแบบที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ 24 ตัว บ่งชี้ ได้แก่ อัตลักษณ์ทางดิจิทัล การใช้ดิจิทัล ความปลอดภัยทางดิจิทัล การรักษาความปลอดภัย ทางดิจิทัล ความฉลาดทางอารมณ์ดิจิทัล การสื่อสารบนโลกดิจิทัล การรู้ดิจิทัล และสิทธิทางดิจิทัลซึ่งได้รับการพัฒนาและปรับปรุงจากการสังเคราะห์แนวคิด เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และ ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้เป็นกรอบในการพัฒนา กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการที่ส่งเสริมความฉลาดทางดิจิทัลของผู้เรียน และ 3) ตรวจสอบความ ตรงเชิงโครงสร้างขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของรูปแบบด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า ดัชนีความสอดคล้องของโมเดลส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด โดยมีค่า χ^2/df = 1.79, CFI = 0.99, TLI = 0.98, SRMR = 0.03 และ RMSEA = 0.05

กฤติภัทร สระทองชุน, เชษฐภูมิ วรรณไพศาล, พัชรินทร์ แก้วนึก บทความวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนการสอนอาเซียนศึกษาที่บูรณาการวัฒนธรรมการแต่งกายพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ของนักเรียนในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ” พบว่า 1) แนวทางการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 5 ขั้นตอนดังกล่าว โดยช่วยให้นักเรียนเรียนรู้อาเซียนผ่านมิติทางวัฒนธรรมที่ใกล้ตัว สามารถเชื่อมโยงอัตลักษณ์ท้องถิ่นกับแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และพัฒนาเป็นแนวคิดผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ได้ และ 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.82, S.D. = 0.32) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\overline{X}$ = 4.85, S.D. = 0.29) รองลงมาคือด้านเนื้อหาการเรียนรู้ ($\overline{X}$ = 4.82, S.D. = 0.43) และด้านประโยชน์จากการปฏิบัติและการต่อยอดสู่อาชีพ ($\overline{X}$ = 4.80, S.D. = 0.39) สะท้อนว่าการจัดการเรียนรู้นี้มีความเหมาะสมต่อบริบทการศึกษาในพื้นที่ชายแดนและเขตเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดเชียงราย

วิวัฒน์ ฤทธิมา บทความวิจัยเรื่อง “รูปแบบการจัดทำฝายชะลอน้ำโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านตะเหมก ตำบลละมอ อำเภอนาโยง จังหวัดตรัง” พบว่า 1) ลักษณะการจัดทำฝายชะลอน้ำของชุมชนบ้านตะเหมกเป็นการสร้างสิ่งก่อสร้างขวางกั้นทางน้ำโดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมและการจัดการเชิงบูรณาการที่ผสมผสานระหว่างภูมิปัญญาท้องถิ่นกับองค์ความรู้สมัยใหม่ด้วยการใช้วัสดุธรรมชาติและวัสดุการก่อสร้างเพื่อก่อสร้างฝายชะลอน้ำให้มีความคงทน สามารถใช้ประโยชน์ได้ยาวนานและเกิดประโยชน์ต่อการบริหารจัดการน้ำในพื้นที่ 2) กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนถือเป็นปัจจัยขับเคลื่อนสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพและความยั่งยืนของ การบริหารจัดการน้ำที่ขับเคลื่อนผ่านกลไกการร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมดำเนินการ ร่วมใช้ประโยชน์และร่วมดูแลรักษา และ 3) รูปแบบการจัดทำฝายชะลอน้ำโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านตะเหมก ตำบลละมอ อำเภอนาโยง จังหวัดตรัง มี 3 รูปแบบ คือ ฝายชะลอน้ำแบบวัสดุธรรมชาติ ฝายชะลอน้ำแบบกึ่งถาวรและฝายชะลอน้ำแบบถาวร ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการฟื้นฟูระบบนิเวศและการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน

มนตรี วิวาห์สุข บทความวิจัยเรื่อง “นวัตกรรมการฝึกอบรมและการเผยแพร่หลักสูตรจิตภาวนาแห่งอีอีซี” พบว่า การเผยแพร่หลักสูตรจิตภาวนาด้วยการฝึกอบรมแบบผสมผสานระหว่างออนไลน์ผ่าน BUU MOOC และฝึกปฏิบัติในสถานที่จริง ด้านความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยโดยภาพรวม ก่อนเข้าร่วมโครงการวิจัยอยู่ในระดับน้อยค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.69 และหลังเข้าร่วมโครงการวิจัยอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.28 โดยรายการที่ 6 คือ วิธีประยุกต์จิต

ภาวนาแห่งอีอีซีกับการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพหลังเข้าร่วมโครงการวิจัยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.42 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยรวม ด้านความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.48 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด 11 รายการ ความพึงพอใจระดับมาก มี 7 รายการ

วาทิน แหลมคม, ธรรม ธรรมทัศนานนท์ บทความวิจัยเรื่อง “รูปแบบการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีเพื่อตอบสนองความต้องการกำลังคนของสถานประกอบการ” พบว่า 1) ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานสภาพปัจจุบันโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ลำดับความต้องการจำเป็น ลำดับที่ 1 ได้แก่ ด้านคุณภาพผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษา 2) ผลการสร้างรูปแบบ ประกอบด้วย (1) หลักการและวัตถุประสงค์ (2) วิธีดำเนินการ (3) กลไกการบริหาร (4) แนวทางการประเมิน (5) เงื่อนไขความสำเร็จ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 3) ผลการทดลองใช้ กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการมีผลการนิเทศกำกับติดตามก่อนการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง และหลังการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุด และ 4) ผลการประเมินรูปแบบ พบว่า ด้านความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และด้านความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด

ทรงวุฒิ วีเปลี่ยน, ศิริพงษ์ เศาภายน, จารุวรรณ พลอยดวงรัตน์ บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียนสาธิตในมหาวิทยาลัยของรัฐเพื่อเป็นโรงเรียนในฐานะชุมชนแห่งการเรียนรู้ (SLC): การประยุกต์ใช้การวิจัยประสบการณ์ผู้ใช้และการวิจัยอิงการออกแบบ” พบว่า ผลการศึกษาประสบการณ์การบริหารโรงเรียนโดยใช้แนวคิด SLC ได้แก่ การบริหารตามนโยบายของต้นสังกัด การมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการบริหารจัดการ การเปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วม ห้องเรียนเป็นพื้นที่เรียนรู้ร่วมกัน ฯลฯ ส่วนผลการไขว้คุณลักษณะย่อยของแนวทางการบริหารโรงเรียนทำให้ได้ทั้งหมด 18 รูปแบบ และความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารโรงเรียนสาธิตในมหาวิทยาลัยของรัฐ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 74 คะแนน (96.10 %) แสดงว่า คู่มือมีความเหมาะสมอยู่ในเกณฑ์ดี ส่วนความเป็นไปได้ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 75 คะแนน (97.40 %) แสดงว่าคู่มือมีความเป็นไปได้อยู่ในเกณฑ์ดี

ชณันภัสร์ ปฐมรังสีทัศน์ บทความวิจัยเรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะทางภูมิศาสตร์ที่มีต่อความสามารถในการคิดเชิงอนาคตของนักศึกษาชั้นปีที่ 1” พบว่า 1) ความสามารถในการคิดเชิงอนาคตของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะทางภูมิศาสตร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

(t(10) = 8.354, p < .001) 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะทางภูมิศาสตร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (t(10) = 11.072, p < .001) และ 3) ผู้เรียนมีความพึงพอใจหลังการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะทางภูมิศาสตร์ อยู่ในระดับมากที่สุด

สุทัศน์ แก้วอาษา, เยาวเรศ ภักดีจิตร บทความวิจัยเรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานที่มีต่อความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4” พบว่า 1) ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการวิจัยนี้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ

สุจิตรา คุ้มฉาย, ศรชัย ท้าวมิตร, โชติ บดีรัฐ บทความวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลการส่งเสริมสุขภาวะองค์รวมของกำลังพลในกองทัพภาคที่ 3 จังหวัดพิษณุโลก” พบว่า 1) พฤติกรรมการดูแลสุขภาพของกำลังพลในกองทัพภาคที่ 3 พบว่า พฤติกรรมการดูแลสุขภาพที่มีการปฏิบัติเป็นบางวัน 3-4 ครั้งใน 1 สัปดาห์ คือ ด้านพฤติกรรมการบริโภคอาหาร ส่วนมากกินอาหารประเภทผัด ด้านการออกกำลังกายส่วนมากเดินเร็วต่อเนื่อง วันละ 30-45 ด้านการพักผ่อน ส่วนมากทำกิจกรรมร่วมกันกับสมาชิกในครอบครัว และด้านการคลายเครียดและด้านสังคม ส่วนมากทำงานอดิเรกเป็นประจำ 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการส่งเสริมสุขภาวะองค์รวมของกำลังพล ในกองทัพภาคที่ 3 ทั้ง 6M พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการให้บริการประชาชน รองลงมา คือ ด้านจริยธรรม ด้านการบริหารจัดการ ด้านคน ด้านวัสดุอุปกรณ์/เครื่องมือ และด้านงบประมาณ ส่วนผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ ได้ค่า Adjusted R Square = 0.901 หรือ 90.01% อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3) แนวทางการสร้างประสิทธิผลในการส่งเสริมสุขภาวะองค์รวมของกำลังพลในกองทัพภาคที่ 3 ควรมุ่งเน้นการพัฒนาสุขภาพร่างกาย จิตใจ และสังคมอย่างสมดุล โดยจัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ การฝึก

จัดการความเครียดและสมาธิ รวมถึงการสร้างบรรยากาศการทำงานที่เกื้อหนุนต่อสุขภาวะ การพัฒนาความสัมพันธ์ในหน่วยงานและกับชุมชน ตลอดจนการส่งเสริมการมีส่วนร่วมและยกย่องกำลังพลที่มีพฤติกรรมสุขภาพดี เพื่อเป็นต้นแบบและขับเคลื่อนสุขภาวะองค์รวมอย่างยั่งยืน

วรเดช มาตเอี่ยม, ดนิตา ดวงวิไล บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองเชิงสร้างสรรค์ร่วมกับสถานการณ์จำลอง” พบว่า การคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองเชิงสร้างสรรค์ร่วมกับสถานการณ์จำลอง นักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวน 35 คน มีผลการประเมินคิดเป็นร้อยละ 95.85 ซึ่งผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

พิชญ์วัชร์ หอมสมบูรณ์, รังสรรค์ อินทน์จันทน์, วัชรินทร์ สุทธิศัย บทความวิจัยเรื่อง “ปัจจัยองค์การดิจิทัลที่ส่งผลต่อการพัฒนาระบบราชการ 4.0 ของสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม” พบว่า 1) ปัจจัยองค์การดิจิทัลโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยบุคลากรดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด 2) การพัฒนาระบบราชการ 4.0 โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมิติการมีขีดสมรรถนะสูงและทันสมัยมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด 3) ปัจจัยองค์การดิจิทัล 6 ตัวแปรสามารถร่วมกันพยากรณ์การพัฒนาระบบราชการ 4.0 ได้ร้อยละ 95.70 (R^2 = .957, F = 1328.687, Sig. < .001) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเรียงลำดับตามค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน ได้แก่ การให้บริการและความร่วมมือด้านดิจิทัล เทคโนโลยีดิจิทัล วัฒนธรรมองค์การดิจิทัล กระบวนการทำงานด้านดิจิทัล บุคลากรดิจิทัล และภาวะผู้นำดิจิทัล ส่วนโครงสร้างองค์การดิจิทัล กลยุทธ์ดิจิทัล และระบบข้อมูลดิจิทัลไม่ถูกคัดเลือกเข้าสมการ และ 4) รูปแบบปัจจัยองค์การดิจิทัลที่เหมาะสมประกอบด้วย 13 ปัจจัย ได้แก่ ภาวะผู้นำดิจิทัล บุคลากรดิจิทัล โครงสร้างองค์การดิจิทัล เทคโนโลยีดิจิทัล วัฒนธรรมองค์การดิจิทัล กลยุทธ์ดิจิทัล กระบวนการทำงานด้านดิจิทัล ระบบข้อมูลดิจิทัล การให้บริการและความร่วมมือด้านดิจิทัล นวัตกรรมดิจิทัล ภาคีเครือข่ายดิจิทัล ธรรมาภิบาลดิจิทัล และการบริหารการเปลี่ยนแปลงด้านดิจิทัล ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาระบบราชการ 4.0 ทั้ง 4 มิติ ได้แก่ ภาครัฐที่เปิดกว้างและเชื่อมโยงกัน การยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง การมีขีดสมรรถนะสูงและทันสมัย และการขับเคลื่อนด้วยข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์ตามหลักธรรมาภิบาล

สมภพ กิติโชตน์กุล, ละมุล รอดขวัญ, มังกรแก้ว ดรุณศิลป์ บทความวิชาการเรื่อง “แนวทางการบริหารเชิงพุทธสู่สุขภาวะองค์รวมของโรงเรียนเอกชน” พบว่า แนวทางการบริหารเชิงพุทธสู่สุขภาวะองค์รวมของโรงเรียนเอกชน โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 มิติ ได้แก่ 1) ภาวะผู้นำตื่นรู้ 2) ระบบการบริหารเชิงนวัตกรรม 3) การพัฒนาบุคลากรเชิงพุทธ และ 4) การสร้างสภาพแวดล้อมเชิงบวก โดยแนวทางที่สำคัญนี้สามารถเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้ในเชิงบูรณาการและประยุกต์ใช้ในการสร้างกรอบแนวทางนำไปสู่การปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมสำหรับการพัฒนาการบริหารการจัดการของโรงเรียนเอกชนให้เป็นโรงเรียนที่ดีมีคุณภาพพร้อมรับมือกับโลกปัจจุบันได้อย่างมีความสุขและยั่งยืนต่อไป

นภัทร อินทรุณ, โกสุม สายใจ, รพี ม่วงนนท์ บทความวิชาการเรื่อง “ปัญญาประดิษฐ์กับการติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา” พบว่า การติดตามช่วยสะท้อนความก้าวหน้า ปัญหา และอุปสรรคระหว่างดำเนินงาน ขณะที่การประเมินผลช่วยตัดสินคุณค่า ประสิทธิผล และผลกระทบของการดำเนินงาน เมื่อบูรณาการกับปัญญาประดิษฐ์ ระบบติดตามและประเมินผลสามารถก้าวจากการรายงานเชิงย้อนหลังไปสู่การวิเคราะห์เชิงคาดการณ์ การแจ้งเตือนล่วงหน้า และการสนับสนุนการตัดสินใจบนฐานข้อมูลได้ บทความเสนอกรอบ “AI-CIPP-ME” ประกอบด้วย 5 มิติ ได้แก่ 1) ธรรมาภิบาลข้อมูลและตัวชี้วัด 2) การวิเคราะห์บริบทและปัจจัยนำเข้าโดยใช้ข้อมูล 3) การติดตามกระบวนการดำเนินงานแบบใกล้เวลาจริง 4) การประเมินผลผลิตและผลกระทบเชิงพยากรณ์ และ 5) วงจรป้อนกลับเพื่อการปรับปรุงนโยบายและการปฏิบัติ กรอบดังกล่าวมีศักยภาพในการเชื่อมโยงเป้าหมายเชิงนโยบายกับตัวชี้วัดเชิงปฏิบัติ ลดภาระงานเอกสาร เพิ่มความแม่นยำในการวิเคราะห์ และทำให้ผู้บริหาร ครู และหน่วยงานต้นสังกัดใช้สารสนเทศร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม ความสำเร็จของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ขึ้นอยู่กับคุณภาพข้อมูล ความพร้อมของบุคลากร มาตรการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล การลดอคติของอัลกอริทึม และการคงบทบาทของมนุษย์ในการตีความผลและตัดสินใจเชิงคุณค่า

ปองปรีดา ทองมาดี, ศรุต แจ้งอนันต์, นวลพรรณ วรรณสุธี, นวรัตน์ กฤชรัตนศักดิ์, ชวลิต กิมชูวาณิช, จุรีรัตน์ ศิตศิรัตน์ บทความวิชาการเรื่อง “ปัจจัยการสื่อสารดิจิทัลที่ส่งผลต่อการบริหารองค์กร” พบว่า สมรรถนะการสื่อสารดิจิทัลได้รับอิทธิพลจากปัจจัยสำคัญ 6 ด้าน ได้แก่ (1) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสาร (2) การแลกเปลี่ยนข้อมูลดิจิทัล (3) การทำงานร่วมกันผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล (4) การแบ่งปันข้อมูลและเนื้อหาดิจิทัล (5) มารยาทและจริยธรรมในการสื่อสารดิจิทัล และ (6) การจัดการอัตลักษณ์ดิจิทัล ซึ่งปัจจัยทั้งหกด้านนี้มีความสัมพันธ์และมี

บทบาทสำคัญในการพัฒนาความสามารถของบุคคลในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสาร การแลกเปลี่ยนความรู้ และการสร้างปฏิสัมพันธ์ในสภาพแวดล้อมออนไลน์ นอกจากนี้การศึกษายังสะท้อนให้เห็นว่า การพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารดิจิทัลจำเป็นต้องให้ความสำคัญทั้งด้านทักษะการใช้เทคโนโลยี การสื่อสารและการทำงานร่วมกัน การแบ่งปันข้อมูลอย่างเหมาะสม รวมถึงการตระหนักถึงจริยธรรมและการจัดการอัตลักษณ์ในโลกออนไลน์ เพื่อให้การสื่อสารผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีความรับผิดชอบต่อสังคม องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษานี้สามารถนำไปใช้เป็นกรอบแนวคิดในการพัฒนาเครื่องมือวัดสมรรถนะการสื่อสารดิจิทัล ตลอดจนใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการสื่อสารดิจิทัลของบุคลากรในองค์กรหรือผู้เรียนในสถาบันการศึกษา เพื่อให้สามารถปรับตัวและดำรงอยู่ในสังคมดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

ก็ หน่อทิม, วรรณรี ปานศิริ, ลักขณา บุญณรงค์ บทความวิชาการเรื่อง “พลโลกศึกษากับการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนยุคใหม่” พบว่า พลโลกศึกษาเป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียน 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความรู้และความเข้าใจประเด็นโลก 2) ด้านทักษะการมีส่วนร่วมในสังคมโลก และ 3) ด้านจริยธรรมและพฤติกรรม โดยมีขอบข่ายของงานวิชาการที่สำคัญในการบูรณาการกับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดพลโลกศึกษา 4 ด้าน คือ 1) ด้านพัฒนาหลักสูตร 2) ด้านการจัดการเรียนรู้ 3) ด้านการวัดผลและประเมินผล และ 4) พัฒนาบุคลากรครู โดยองค์ความรู้สำคัญนี้สามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียนที่เป็นประโยชน์ต่อบริบทของสถานศึกษาในทุกระดับที่มีเป้าหมายในการขับเคลื่อนการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืนแท้จริง



(รองศาสตราจารย์ ดร.อัครเดช พรหมกัลป์)
บรรณาธิการวารสารวิจยวิชาการ

สารบัญ

กองบรรณาธิการ ก

คณะกรรมการกลั่นกรองบทความ ข-จ

บทบรรณาธิการ ฉ-ต

บทความวิจัย:

การพัฒนาสมรรถนะครูสังคมศึกษา ด้วยระบบการเรียนอย่างกระฉับกระเฉงตามหลักพุทธวิธี ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุทัยธานี ชัยนาท

: พระปลัดตนุภัทร จินฺตามโย (รุ่งเรืองดี), ชวาล ศิริวัฒน์, สุวัฒสัน รักขันโท 1

การออกแบบสถาบันพระพุทธศาสนาในฐานะสถาบันทางสังคมเชิงพุทธบูรณาการ

: พระปัญญาวัชรบัณฑิต, วุฒินันท์ กันทะเตียน, อารยา ทองโชติ 21

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการศึกษาบุตรผู้ค้าข้างทางในพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์ตามหลักทุติยปาปณิกสูตร

: ณฐยา ราชสมบัติ, พระครูศรีสุธรรมนิวิฐ, วรกฤต เถื่อนช้าง 45

บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการพัฒนาสื่อการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุก ด้านพระพุทธศาสนาผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัลในโรงเรียนพระสอนศีลธรรม จังหวัดร้อยเอ็ด

: กชภัทร์ สงวนเครือ, สุรินทร์ นำนาผล 65

รูปแบบการบริหารจัดการห้องสมุดตามหลักสังคหวัตถุธรรมของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ภาคเหนือตอนล่าง

: ชนากานต์ สิงห์เรือง, ธานี เกสทอง, วรกฤต เถื่อนช้าง 84

การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในสำหรับศตวรรษที่ 21 ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3

: ชาญณรงค์ ส่งแสงรัตน์, บุญเลิศ วีระพรกานต์, ธีระพงษ์ สมเขาใหญ่ 102

รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำตามหลักทุติยปาปณิกสูตรของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท

: วรชพร เทศเขียว, วรกฤต เถื่อนช้าง, ทนง ทศไกร 121

การจัดการเชิงยุทธศาสตร์ในการสร้างมหาวิทยาลัยสีเขียว ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มภาคเหนือตอนล่าง

: เกศกนกกรณ์ ไทยณดาขันธ์อิน, อัจจิมา ศุภจริยาวัตร 142

การจัดบริการสาธารณะของเทศบาลนครนครสวรรค์ อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์

: พรรณอร วันทอง, พิเชฐร์ วันทอง 165

การสร้างสรรค์คุณค่าใหม่และแนวทางการอนุรักษ์สืบสานประเพณีนาฏยบูชาแห่ผ้าห่มเจดีย์ ชุมชนคลองแดน จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดสงขลา

: กรกฎ จำเนียร, เมธาวี จำเนียร, ทองพูล มุขรักษ์, ตมิสา ทิพยะ 182

รูปแบบการพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการตามแนวคิดความฉลาดทางดิจิทัลของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร

: พิชามญชุ์ ศรีไตรรัตน์, สิริสวัสช์ ทองก้านเหลือง, จิรศักดิ์ แซ่โค้ว 199

การจัดการเรียนการสอนอาเซียนศึกษาที่บูรณาการวัฒนธรรมการแต่งกายพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ของนักเรียนในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ

: กฤติภัทร สระทองชุน, เชษฐภูมิ วรรณไพศาล, พัชรินทร์ แก้วนึก 217

รูปแบบการจัดทำฝายชะลอน้ำโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านตะเหมก ตำบลละมอ อำเภอนาโยง จังหวัดตรัง
: วิวัฒน์ ฤทธิมา 238

นวัตกรรมการฝึกอบรมและการเผยแพร่หลักสูตรจิตภาวนาแห่งอีอีซี
: มนตรี วิวาห์สุข 255

รูปแบบการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีเพื่อตอบสนองความต้องการกำลังคนของสถานประกอบการ
: วาทิน แหลมคม, ธรรม ธรรมทัศนานนท์ 276

การพัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียนสาธิตในมหาวิทยาลัยของรัฐเพื่อเป็นโรงเรียนในฐานะชุมชนแห่งการเรียนรู้ (SLC): การประยุกต์ใช้การวิจัยประสบการณ์ผู้ใช้และการวิจัยอิงการออกแบบ
: ทรงวุฒิ วีเปลี่ยน, ศิริพงษ์ เศาภายน, จารุวรรณ พลอยดวงรัตน์ 295

ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะทางภูมิศาสตร์ที่มีต่อความสามารถในการคิดเชิงอนาคตของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
: ชณันภัสร์ ปฐมรังสีทัศน์ 313

ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานที่มีต่อความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
: สุทัศน์ แก้วอาษา, เยาวเรศ ภักดีจิตร 330

ประสิทธิผลการส่งเสริมสุขภาวะองค์รวมของกำลังพลในกองทัพภาคที่ 3 จังหวัดพิษณุโลก
: สุจิตรา คุ้มฉาย, ศรชัย ท้าวมิตร, โชติ บดีรัฐ 346

การพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองเชิงสร้างสรรค์ร่วมกับสถานการณ์จำลอง
: วรเดช มาตเอี่ยม, ดนิตา ดวงวิไล 365

ปัจจัยองค์การดิจิทัลที่ส่งผลต่อการพัฒนาระบบราชการ 4.0 ของสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม
: พิชญ์วัชร์ หอมสมบูรณ์, รังสรรค์ อินทน์จันทน์, วัชรินทร์ สุทธิศัย 383

บทความวิชาการ:

แนวทางการบริหารเชิงพุทธสู่สุขภาวะองค์รวมของโรงเรียนเอกชน
: สมภพ กิติโชตน์กุล, ละมุล รอดขวัญ, มังกรแก้ว ดรุณศิลป์ 402

ปัญญาประดิษฐ์กับการติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา
: นภัทร อินทรุณ, โกสุม สายใจ, รพี ม่วงนนท์ 422

ปัจจัยการสื่อสารดิจิทัลที่ส่งผลต่อการบริหารองค์กร
: ปองปรีดา ทองมาดี, ศรุต แจ้งอนันต์, นวลพรรณ วรรณสุธี, นวรัตน์ กฤชรัตนศักดิ์, ชวลิต กิมชูวาณิช, จุรีรัตน์ ศิตศิรัตน์ 442

พลโลกศึกษากับการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนยุคใหม่
: ก็ หน่อทิม, วรรณรี ปานศิริ, ลักขณา บุญณรงค์ 460

ภาคผนวก
ขั้นตอนการดำเนินงานวารสารวิจยวิชาการ 479
แนวปฏิบัติในการเตรียมต้นฉบับบทความเพื่อลงตีพิมพ์ 480
หนังสือขอส่งบทความเพื่อพิจารณาการตีพิมพ์ในวารสารวิจยวิชาการ 480